

[Waldorff]

på over 600.000 om året. For 7 mill. statslige kroner!

Jeg vil godt understrege, at VS ikke mener, man skal udsulte Det kgl. Teater og de traditionelle borgerlige kunstformer. VS mener, at det vil være døden for kunstnerisk og kulturel aktivitet, hvis man begynder at opstille nogle kriterier for, hvilke kunstformer man mener ikke passer ind i systemet. Vi accepterer faktisk, at traditionelle aktiviteter som Det kgl. Teater eksisterer og har rimelige forhold, også selv om det især er til gavn og glæde for de lag, som bebor champagnebæltet nord for København.

Men situationen er en anden end den, at man her står og skal diskutere, om man vil udsulte Det kgl. Teater. Situationen er faktisk den, at vi i dag har en favorisering af de borgerlige kunstformer. Uden at blinke, eller i hvert fald uden at blinke to gange, er man klar til at ofre $\frac{1}{4}$ mia kr. på Det kgl. Teater. Man er klar til hvert år at ofre 110 mill. kr. på at holde Det kgl. Teater i gang, samtidig med at de opsøgende teatre og børneteatre med det store publikum må hulle sig igennem og slås i årevis bare for at få 1 mill. kr. Det er situationen. Jeg ved godt, at det ikke er med kulturministerens billigelse, at forholdene er så elendige for de små teatre, men det er bare realiteterne.

Ud fra kulturpolitiske overvejelser må vi sige nej til denne ombygning. Vi mener, at man må sikre en teater-, opera- og balletvirksomhed nogle forhold, så den kun fungerer nogenlunde rimeligt, men vi er fundamentalt uenige i den kulturpolitiske holdning, som ministeren giver udtryk for, og som i svaret kommer til udtryk gennem fastholden ved, at de tre kunstarter skal leve sammen, at vi skal forsvare en eller anden national identitet, at man ligesom skal holde kunstarterne sammen i en eller anden bestræbelse på at gå imod en samfundsmæssig specialisering, som selvfølgelig er alt for stærk til, at man kan holde den igennem på denne led, i hvert fald kan man kun undgå den for så vidt angår den snævrere del af den borgerlige kunstelite.

For at sige det ligeud mener vi, at denne argumentation er en gang borgerlig kulturfims. Det er endda en fims, som er ubehagelig derved, at det er en tankegang om at favorisere den nationale kulturelite, og det sker på bekostning ikke bare af den lokale befolk-

ning i Gammelholmkvarteret, men også af den del af befolkningen, som har andre kulturbehov, behov for en kultur, som beskæftiger sig med deres tilværelse, og ikke en afglans af borgerskabets problemer, som kulturministeren, uanset om han ønsker det eller ej, har gjort sig til talsmand for i denne sag.

Så er vi fremme ved det økonomiske, som var det tredje argument imod ombygningen. Det er nemlig den samme lønmodtagerbefolkning, som man jokker på i sin kulturpolitik, som skal betale den kvarte milliard kroner, det her drejer sig om. Jeg vil godt understrege endnu en gang, at vi vil godt være med til at ofre $\frac{1}{4}$ mia kr. på kulturelle aktiviteter, men vi vil godt have lov til at spørge, hvor proportionerne er henne, når man uden at blinke, eller som sagt uden at blinke to gange, vil give 250 mill. kr. til Det kgl. Teater, men samtidig er parat til fra den samme regerings side at slås i årevis for at få lov til at brandskatte lystsejlere og fritidssejlere for 20 mill. kr. Der er simpelt hen ikke nogen proportioner i det her.

Man er parat til i SV-regeringens hellige navn at beskære biblioteksudgifterne med 20 mill. kr., på trods af at man notorisk ved, at det vil ramme børn, det vil ramme de arbejdsløse, det vil ramme uddannelsessøgende, og det vil ramme pensionister. Formentlig igen en nedskæring, som kulturministeren ikke personlig står inde for, men som ikke desto mindre er regeringens værk. Det er uhyrligt, simpelt hen.

Mulighederne for at bruge 250 mill. kr. fornuftigt er simpelt hen ikke undersøgt ordentligt. Hvis man er villig til at slagte nogle af de hellige køer – og det er vi altså villige til – vil der være et utal af muligheder. Man kunne f. eks. flytte opera og ballet. Man kunne gøre alvor af det, som kulturministeren tidligere har erklæret sig velvillig over for, men som der ikke er gjort noget ved, nemlig at lægge Det kgl. Teater ind under teaterloven.

Man kunne i stedet for prestigeombygningen på Kongens Nytorv satse på at lave et folkeligt teater, et kulturaktivitetshus, på Kongens Nytorv, som ikke bare kunne videreføre en teaterdrift på Det kgl. Teater, men som også kunne indeholde alternative teaterformer, andre kulturformer, andre aktiviteter, som kunne komme den københavnske befolkning til gode, og som også kunne komme